בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', י"ג באלול תשס"ו (06 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אמנם טיפלנו בנושא **פעולות תגמול** בעבר [בשנה האחרונה בדפים של י"ט בחשון ו-י"ט במנחם אב], אך לאור המלחמה המתמשכת, ואי-נכונות ממשלת ישראל לקבוע ולהידבק במדיניות עקבית כלפי אלה שכל מטרתם היא אחת ויחידה, אנחנו נזכרים היום בפעולה נוספת מאותן השנים, שנות ה-50:

היום, **<u>י"ג באלול</u>**, בשנת תשט"ו [1955], **מבצע אלקיים**. לאחר חודש קשה של חדירות מחבלי "פידאיון" מרצועת עזה, הוטל על כוח הצנחנים בפיקודו של מוטה גור, לכבוש את משטרת חאן-יונס המצרית בתוכה ישב גדוד מחבלים. הפעולה הצליחה, בקרב נהרגו 72 מצרים ולכוחותינו הרוג אחד. המבצע נקרא על שמו של **סעדיה אלקיים** "**סופפו**", מפקד הצנחנים המוכשר שנפל בפעולת עזה. מבצע אלקיים היה פעולה ראשונה של צנחנים שנעזרו בזחלמים לכבוש ופיצוץ בנין משטרה. בניין המשטרה בחאן-יונס היה מצודה מבוצרת מסוג "**טיגארט**" בריטי, בעלת 3 קומות. מבצע כזה היה נושא לחימה חדש בצה"ל. הפשיטה בוצעה ע"י פלוגה ד' בפיקודו של מוטה גור ואהרון דוידי (אשר החליף את מוטה לאחר שנפצע בפריצה למשטרה) ופלוגה ה' בפיקודו של רפול. כמו כן השתתפו צוותים מפלוגה א', ב' ו-ג'. פלוגה ה' כבשה מוצב ליד הכפר עבסאן כדי לאפשר את הגעת הכוחות למשטרה, פלוגה א' הקימה את החסימות ופלוגה ד' פרצה למשטרה. [http://202.org.il/Pages/tagmul/peulot/chanyunes.php]

האיבה הערבית לישראל ורצונן של מדינות ערב להשמידה, הם **גורמי קבע** באזור מאז התגבשותה של התנועה הלאומית הערבית ואילך. איבה זו היתה הגורם העיקרי שהניע את הערבים לנסות ולמנוע את הקמת המדינה במלחמת העצמאות. לאחר מפלתם במלחמה, דבקו הערבים במטרתם להשמיד את ישראל ולפיכך נמנעו מלהכיר בה והכשילו את הניסיונות השונים שנעשו מיד לאחר תום מלחמת העצמאות, להתקדם מהסכמי שביתת הנשק לשלום. [שלא נזכיר את פעילותם אודות מיקום השגרירויות בישראל, נושא שעלה בדף אתמול]

בהסכמי שביתת הנשק שנחתמו בשנת 1949, ראתה ישראל מכשיר זמני, של מעבר לשלום קבע במזרח התיכון. בהסכמים נקבע במפורש: *"שום צד מהצדדים לא יאיים, לא יתכנן ולא יבצע פעולה תוקפנית באמצעות כוחותיו המזוינים - בים, ביבשה או באוויר - נגד האוכלוסייה או הכוחות המזוינים של הצד השני". "זכותו של כל צד להיות בטוח וחופשי מפחד התקפה ע"י כוחותיו המזוינים של השני, תכובד במלואה".* באביב 1950, גיבשה ועדת החרם של הליגה הערבית, תכנית מקיפה להפעלת חרם וסגר ימי על ישראל. התכנית כללה: עריכת רשימה שחורה של ספינות העוגנות בנמלי ישראל ומניעת עגינתן בנמלי ערב. איסור שייט של אניות ישראליות בתעלת סואץ והגבלות על הובלת מטענים לנמל ישראל. מגמת הערבים הייתה לקיים חרם בינלאומי - מדיני ואזרחי - על ישראל ולמנוע ממדינות בעולם ליצור קשרים דיפלומטיים עם ישראל. החינוך לשנאה, קירבת הגבול והמצב הכלכלי הקשה, החלו לתת את אותותיהם. החלה מכת "הסתננות" שהפכה לבעיה המרכזית של הביטחון השוטף. [המשך המאמר, בע"ה, בדף של מחר]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **<u>רביעי</u>**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל